

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 26 czerwca 2008 r.

Sąd Okręgowy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w następującym składzie:

Przewodniczący- SSR /del/ Danuta Brejtkopf

Protokolant: ref. Dorota Łęczycka

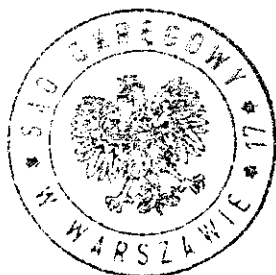
po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2008 r. w Warszawie

sprawy z powództwa Stanisław B:

przeciwko Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

o nałożenie kary pieniężnej

I. oddała odwołanie

SSR /del/ Danuta Brejtkopf

Za zgodność z oryginałem:
Sekretarz

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 23.11.2007 r pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierza powodowi – Stanisławowi B prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Z U – P – H z siedzibą C ,orzekł :

W pkt I iż powód naruszył warunek 2.3.1. koncesji na obrót paliwami ciekłymi, w ten sposób, że wykonywał działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami ciekłymi na stacji paliw, która nie spełniała wymogów obowiązującego prawa w zakresie ochrony środowiska.

W pkt II za działanie pow. wymierzył powodowi karę pieniężną w wysokości 5000 zł, co stanowi 0,5 % przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętego w roku 2006.

Decyzją Prezes URE oparł na następujących ustaleniach. Decyzją z dnia 25.11.2004r Prezes URE udzielił powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

Pismem z dn. 17.04.2007r Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w W poinformował Prezesa URE, iż w wyniku kontroli przeprowadzonej na stacji paliw należącej do powoda, stwierdzono naruszanie wymogów obowiązującego prawa w zakresie ochrony środowiska poprzez:

- brak pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków opadowych do ziemi, co narusza art. 122 ustawy z dn. 18.11.2001r – Prawo wodne (Dz.U. z 2001r , Nr 115 , poz. 1229 ze zm)

- brak prowadzenia jakościowej i ilościowej ewidencji wytwarzanych odpadów, wymaganego na podstawie art. 36 ustawy z dn. 27.04.2001 r o odpadach (Dz.U. z 2001r, Nr 62, poz.628 ze zm).

- przekazywanie odpadów bez zastosowania kart przekazania odpadów, wymaganego na podstawie art. 36 ustawy z dn. 27.04.2001r o odpadach.

- nie przekładania marszałkowi województwa zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów oraz sposobu gospodarowania nimi, wymaganego na podstawie art. 37 ustawy o odpadach

- nie naliczanie opłat za korzystanie ze środowiska za:

a) wprowadzenie zanieczyszczeń do powietrza w procesach przeładunku benzyn silnikowych z autocysterny do zbiorników magazynowych oraz napełnianie zbiorników pojazdów

b) wprowadzenie ścieków opadowych do ziemi

- nie przekazywanie wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska zestawienia o zakresie korzystania ze środowiska, który to obowiązek wynika z art. 286 ust 1 i ust 1 b w/w ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz.U.z 2006r , Nr 129 , poz, 902 z późn.zm.)

Prezes URE stwierdził, iż warunek 2.3.1. koncesji udzielonej powodowi stanowi, iż „koncesjonariusz jest zobowiązany do przestrzegania przepisów dotyczących ochrony środowiska przepisów dotyczących zasad postępowania z odpadami, a w szczególności do posiadania wymaganych zezwoleń i uzgodnień oraz do terminowej realizacji określonej tymi przepisami przedsięwzięć zabezpieczających środowisko przed szkodliwym wpływem prowadzonej działalności”.

Prezes URE wezwał powoda do wyjaśnień w sprawie oraz nadesłania dokumentów potwierdzających wywiązywanie się z obowiązków wynikających z przepisów: prawo wodne, prawo ochrony środowiska oraz przepisów dotyczących postępowania z odpadami.

W odpowiedzi na wezwanie w dn. 10.07.2007r powód nadesłał wyjaśnienia i dokumenty potwierdzające, iż podjął działania w kierunku wyeliminowania nieprawidłowości.

Prezes URE, powołując się na art. 56 ust 1 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006r, Nr 89, poz. 625 ze zm.), zgodnie z którym karze pieniężnej podlega ten kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji, wszczął z urzędu postępowanie w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za prowadzenie działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi z naruszeniem warunku 2.3.1. udzielonej koncesji.

Prezes URE stwierdził, iż powód prowadził działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami ciekłymi niezgodnie z wymaganiami przepisów prawa oraz warunkami koncesji, nie dochował należytej staranności, jaką obowiązuje przedsiębiorcę prowadzącego profesjonalną działalność gospodarczą.

Zdaniem Prezesa URE „jest to staranność na poziomie wyższym od przeciętnego, wymagana od specjalistów bez względu na to, czy odpowiednio wysoki stopień biegłości osiągnięty został w drodze uzyskania specjalistycznego wykształcenia zawodowego (fachowego), czy też poprzez praktycznie doskonalenia zawodowe. Zasadne jest, zatem zapatrywanie, że każdy podmiot gospodarczy, dopełniając czynności związanych z zamierzonym prowadzeniem działalności gospodarczej, składa jednocześnie zapewnienie o spełnieniu wszystkich

warunków wymaganych – w obowiązujących przepisach – do prowadzenia takiej działalności gospodarczej” (wyrok Sądu Najwyższego z dn. 17.08.1993r syn. Akt SN III CRN 77/93, publ. OSNC 1994/3/69, podobnie wyrok Sądu Najwyższego z dn. 9.09.1999r sygn akt SN III RN 12/99, publ. OSNP 2000/10/375 /)

Wysokość kary pieniężnej ustalona została z zachowaniem przepisu art. 56 ust 3 ustawy – Prawo energetyczne, tj. w wielkości nieprzekraczającej 15 % przychody ukaranego przedsiębiorcy z działalności koncesjonowanej. Zgodnie z art. 56 ust 6 ustawy – Prawo energetyczne, prezes URE uwzględnił stopień szkodliwości czynu, dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

Odnosząc się do stopnia szkodliwości czynu, Prezes URE wziął pod uwagę fakt, iż powód prowadził obrót paliwami ciekłymi wiedząc, iż wykonuje ją niezgodnie z wymogami obowiązującego prawa w zakresie ochrony środowiska, taka organizację działalność uznać należy za zawinione zaniechanie przy wykonywaniu działalności koncesjonowanej.

Wypełnienie postanowień określonych w warunkach wykonywania działalności koncesjonowanej stanowi podstawowy obowiązek koncesjonariusza.

Przy podejmowaniu decyzji Prezes URE uwzględnił fakt, iż jest to pierwsze naruszenie warunków koncesji a przedsiębiorca usunął występujące nieprawidłowości, w konsekwencji Prezes URE wymierzył powodowi karę pieniężną w wysokości 0,5 % przychodu z działalności koncesjonowanej.

Odwołanie od decyzji Prezesa URE złożył Stanisław Bartosiewicz.

Powód podniósł, iż wykonał zalecenia nałożone na niego przez Inspektora Ochrony Środowiska, nie był świadom, iż wykonuje działalność gospodarczą niezgodną z wymogami obowiązującego prawa w zakresie ochrony środowiska. W ocenie powoda nałożona kara jest bardzo wysoka, obecnie powód ma trudną sytuację materialną w zw. z pow. Powód wnosi o „ zmianę decyzji Prezesa URE w części II” i „ prosi o zdjęcie tej dotkliwej kary pieniężnej”.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporne jest, iż powód naruszył warunek 2.3.1. udzielonej mu koncesji na obrót paliwami ciekłymi. W takiej sytuacji organ regulacyjny ma obowiązek nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust 1 pkt 12 prawa energetycznego. Okoliczności powołane przez powoda w odwołaniu mogą jedynie stanowić podstawę do wymierzenia kary w określonych prawem energetycznym granicach.

W ocenie sądu wymierzona kara w wysokości 0,5 % przychodu ukaranego przedsiębiorcy jest adekwatna do jej funkcji represyjno – wychowawczej. Prezes URE wziął pod uwagę to, iż było to pierwsze naruszenie warunków koncesji przez powoda, ~~fakt, iż powód podjął niezwłocznie działania celem usunięcia nieprawidłowości i wymierzył karę w minimalnej wysokości przewidzianej ustawą – Prawo energetyczne.~~

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji (art. 479⁵³ § 1 kpc).

SSR /del/ Danuta Brejtkopf

Za zgodność z oryginałem
Sekretarz